

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om skatt på motorfordon

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om skatt på motorfordon ändras. Stadgandena om betalning av skatt föreslås bli ändrade så att det vid skatteuppbörden är möjligt att övergå till ett förfarande som bättre svarar mot det förfarande som tillämpas vid den övriga beskattningen och som är mera smidigare än förfarandet för närvarande. Samtidigt föreslås att stadgandena om myndigheter justeras så att de svarar mot de arrangemang som ingår i regeringens proposition med förslag till lagstiftning om ombildande

av Bilregistercentralen till ett aktiebolag. Den myndighet som svarar för uppbörden av skatt på motorfordon skall vara motorfordonsförvaltningscentralen.

Arrangemangen som gäller återbäring av egentlig motorfordonsskatt på grund av bruk i utlandet skall förnyas. I propositionen ingår dessutom vissa tekniska ändringar.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft den 1 januari 1996. Den skall första gången tillämpas vid uppbörden av egentlig motorfordonsskatt för 1996.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

1.1. Uppbörd av egentlig fordonsskatt

Principen i lagen om skatt på motorfordon (722/66) är att den egentliga fordonsskatten eller en förfallen skatterat skall vara betald innan fordonet tas i bruk under skatteåret. Stadgandena om skatteuppbörd ingår huvudsakligen i 10 §.

För att de skattskyldiga skall kunna betala den egentliga fordonsskatten före ingången av det kalenderår som utgör skatteperiod, sänds debetsedlar till dem under första hälften av december föregående år. Debetsedlarna printas ut i slutet av november och de grundar sig sålunda på de uppgifter om fordonets ägare eller innehavare som vid denna tidpunkt finns i fordonsregistret. Eftersom skattskyldigheten grundar sig på fordonets ägande- eller innehavarförhållande vid ingången av skatteperioden kan ändringar av registeruppgifter för en tidsperiod på en och en halv månad före denna tidpunkt inte beaktas då debetsedlarna sänds. Detta leder till ett stort behov av rättelse och arbete såväl för myndigheterna som för de skattskyldiga.

I 27 § lagen om skatt på motorfordon stadgas att om skatt eller till betalning förfallen del av skatt är obetald efter förfallodagen skall fordonets begagnande förhindras. Till en stor del på grund av detta stadgande lämnas jämfört med den övriga beskattningen endast exceptionellt lite egentlig obetalt fram till förfallodagen.

Utgångspunkten för uppbörden av motorfordonsskatt är att fordon för vilket skatt inte har betalats inte är i trafik. Betalning av skatten övervakas i samband med trafikövervakningen och vid besiktningen av fordon. Den skattskyldige skall kunna visa att han har betalat skatten. Enligt 26 § skall intyg över den senast betalda skatten för fordonet medföras då fordonet begagnas och på anfordran visas upp för polis- eller tullmyndighet. Det är delvis av orsaker som ansluter sig till detta som det i 5 § förordningen angående verkställighet och tillämpning av lagen om skatt på motorfordon (724/66) stadgas att den egentliga fordonsskatten skall med ett inbetalningskort som ansluter sig till debetsedeln betalas till postbanken, postanstalt som förmedlar postgirorörelse eller till annan penninginrättning som finansminis-

teriet förordnar. På detta sätt får den skattskyldige ett sådant intyg över betalning av skatten från vilket klart framgår skatten och det fordon som skatten gäller.

Efter förfallodagen har enligt stadgandena i 5 och 7 §§ i förordningen gentlig fordonsskatt endast kunna betalas till utmätningsmyndighet. Exempelvis efteruppbördstid som är vanlig vid den övriga beskattningen har inte hittills ordnats vid motorfordonsbeskattningen.

Uppbördssystemen för egentlig fordonsskatt är på grund av ovannämnda skäl osmidiga jämfört med de som tillämpas vid den övriga beskattningen. Betalningsställena för den egentliga fordonsskatten är färre än för skatter i allmänhet och betalningen av skatt är därför i synnerhet efter förfallodagen onödigt besvärlig för den skattskyldige. En orsak till osmidigheten är även att skatteuppbörden har skötts av annan myndighet än skatteförvaltningen och det utvecklingsarbete som skett hos skatteförvaltningen har sålunda inte direkt inverkat på uppbörden av den egentliga fordonsskatten. Avgörandena beror bl.a. på utvecklingen av adb-systemen varvid systemen för skatteuppbörd på motsvarande sätt har utformats på olika sätt. På utvecklingsarbetet har under de senaste åren för sin del även inverkat att Bilregistercentralen ombildats från ett affärsverk till ett aktiebolag.

Det är meningen att utveckla uppbördssystemen för egentlig fordonsskatt så att det skall vara möjligast lätt för den skattskyldige att betala den. Systemen skall i mån av möjlighet även i övrigt utvecklas så att de på ett bättre sätt än för närvarande svarar mot den praxis som följs vid den övriga beskattningen. Detta förutsätter att lagen om skatt på motorfordon ändras så att i lagen inte längre liksom för närvarande stadgas om vissa detaljer vid skatteuppbörden, utan att om dessa kan föreskrivas närmare i bestämmelser på lägre nivå än lag. Behovet av ändring gäller huvudsakligen 10 § lagen om skatt på motorfordon, i vilken bl.a. stadgas om fördelningen av skatten i rater samt om att skatten eller att en förfallen skatterat skall betalas innan motorfordet under året i fråga tas i bruk, om inte registermyndigheten i ett enskilt fall bestämmer något annat. Det faktum att det i lag stadgas om dessa frågor försvårar på ett onödigt sätt utvecklingen av förordandet.

Eftersom det i lagen förutsätts att skatten

eller en förfallen skatterat skall betalas innan fordonet under året i fråga tas i bruk, har man varit tvungen att sända debetsedlarna till de skattskyldiga i början av december det år som föregår skatteperioden. Beskattningen grundar sig på de registeruppgifter som hänför sig till november. För att minska behovet av rättelse på grund av ägarväxling och andra motsvarande orsaker, vore det ändamålsenligt att ordna beskattningen så att den grundar sig på registeruppgifterna vid ingången av skatteperioden. Den egentliga fordonsskatten eller dess första rat skall härvid betalas i slutet av februari under skatteåret. Detta förutsätter att från lagen stryks det stadgande enligt vilket skatten skall vara betald innan fordonet tas i bruk under skatteåret. Fastän stadgandet föreslås bli slopat är avsikten fortfarande att bruket av fordon förhindras om skatten är obetald efter förfallodagen. Lagens 27 § föreslås alltså inte bli ändrad. På detta sätt kan man försäkra sig om att det vid motorfordonsbeskattningen inte heller i fortsättningen uppkommer mera skatterester än hittills.

I skatteuppbördssystemen skall utgångspunkten fortfarande vara att den skattskyldige skall vara skyldig att för kontroll ha ett intyg i fordonet som bevis på att skatten är betald. Enligt 26 § skall intyget medföras vid bruk av fordonet och på anfordran företes för den övervakande myndigheten. Detta är behövligt för att möjliggöra en effektiv övervakning trots utvecklingen av olika informationsförbindelser. Materielet och förbindelserna är åtminstone inte ännu tillräckliga för att myndigheterna t.ex. i samband med trafikövervakning skall kunna granska skatterestuppgifterna direkt från trafikdata-systemets skatteregistret.

Avsikten är att i bestämmelser på lägre nivå än lag föreskriva bl.a. om förfallodagarna för skatten, antalet uppbördsraterna och grunderna raternas fördelning samt om betalningsställena för egentlig fordonsskatt. Målet är att de bestämmelser på lägre nivå än lag som behövs kan ges så att skatteuppbörden kan förnyas redan vid ingången av 1996. Lagförslaget är emellertid uppgjort så att om detta t.ex. på grund av den tid som behövs för utvecklingen av adb-tillämpningar eller av andra orsaker visar sig vara omöjligt att genomföra, skall uppbörden av egentlig fordonsskatt vid behov kunna verkställas på samma sätt som hittills ännu under 1996. Reformerna kan tas i bruk även mitt under

ett skatteår.

Vid uppbörd enlig lagen om skatt på motorfordon har de principer som föreskrivs i lagen om skatteuppboörd i praktiken till många delar följts, fastän det i lagen inte ingår någon direkt hänvisning till tillämpningen av lagen om skatteuppboörd. Lagen föreslås bli kompletterad med ett sådant hänvisningsstadgande. Nuvarande praxis ändras inte väsentligt, men den föreslagna lagändringen utgör dock en grund för att utveckla systemet för skatteuppboörd i riktning mot den praxis som råder vid den övriga skatteuppbörd.

1.2. Stadganden om myndighetskompetens

Motorfordonsbeskattningen verkställs till stora delar genom att nyttja uppgifterna i fordonsregistret. Enligt 23 § verkställs debitering och uppboörd av skatten av den myndighet som för motorfordonsregister. Då Bilregistercentralen ombildades till ett affärsverk omorganiserades skötseln av beskattningssuppgifterna med tanke på det att de uppgifter som består av beslutsfattande som hör till egentliga myndigheter skall skötas av en myndighetsenhet som är skild från Bilregistercentralen. Om fördelningen av uppgifter stadgas i lagen om Bilregistercentralen (988/92) och lagen om fordonsförvaltningen (1373/93). Bilregistercentralen har handhaft debiterings-, uppboörds- och redovisningsuppgifter av egentlig fordonsskatt. På fordonsförvaltningen har ankommit beslut om efterbeskattning och utlåttandearenden i fråga om egentlig fordonsskatt samt ärenden gällande tilläggsskatt i fråga om motorfordonskatten. Dessutom har tullförvaltningen handhaft skatteärenden i fråga om vissa fordon som är registrerade i utlandet.

Regeringen har den 25 augusti 1995 avlått en proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om ombildande av Bilregistercentralen till ett aktiebolag (rp 59/1995 rd). Bilregistercentralen blir vid ingången av 1996 ett aktiebolag som handhar fordonsbesiktningstjänster och annan lämplig affärsverksamhet i anslutning därtill. Bilregistercentralens uppgifter av myndighetskaraktär i anslutning till datasystemet för vägtrafiken, registreringen av fordon och körkort samt fordonsbeskattningen skall bli statliga myndighetsfunktioner. Dessa funktioner skall tillsammans med den nuvarande fordonsförvaltningen, som sköter vissa myndighetsupp-

gifter som hänför sig till vägtrafiken, sammanlösas till ett nytt ämbetsverk, med namnet fordonsförvaltningscentralen.

För att motsvara det som sagts ovan föreslås att i lagen om skatt på motorfordon stadgas att beskattningen hör till fordonsförvaltningscentralens uppgifter. Man är beredd på detta genom ett förslag till lag om fordonsförvaltningscentralen som ingår i regeringsproposition. Enligt 2 § 10 punkten i lagförslaget skall fordonsförvaltningen ha till uppgift att sköta vissa beskattningsärenden som gäller vägtrafiken. Därför föreslås att även fordonsregistercentralen nämns vid namn i de lagrum där för närvarande uttrycket den myndighet som för motorfordonsregister förekommer.

Det föreslås att till lagen fogas ett omnämnande som motsvarar nuvarande praxis om att i landskapet Åland debiteras och uppboärs motorfordonsskatten av Ålands länsstyrelse.

I ärenden som gäller ändringssökande vid motorfordonsbeskattning anföras besvär på statens vägnar av statsombudet vid Nylands länsskatteverk. Stadgandet om detta ingår i 32 § lagen om skatt på motorfordon. I förslaget till lag om beskattningsförfarande som ingår i regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om skatteförvaltningen och till lag om beskattningsförfarande samt till vissa lagar som har samband med dem (RP 131/1995 rd) föreslås att de uppgifter som handhas av statsombudet skall handhas av skatteombudet. På motsvarande sätt föreslås att rätt att anföra besvär på statens vägnar även i lagen om skatt på motorfordon skall ges till skatteombudet vid Nylands länsskatteverk.

1.3. Vissa avdrag

1.3.1. Stöd för kombinerade transporter

I 13 § lagen om skatt på motorfordon stadgas att av fordonsskatt som betalats för lastbil återbetalas 300 mark för varje sådan järnvägstransport av lastbilen som ingår som ett led i en internationell transport och för vars del gäller att sträckan mellan utgångspunkten och ändpunkten fågelvägen är minst 100 kilometer. Denna skatteåterbäring togs i bruk den 1 juli 1994. Enligt motiveringen för regeringens proposition om ändring av lagen var syftet att stöd endast beviljas järnvägstransporter som äger rum i Finland. I lagen ingår dock inte denna begränsning

som ingår i motiveringen. För att avlägsna rummet för tolkning föreslås att till paragrafen fogas ett stadgande enligt vilket stödet i övrigt i sin ursprungliga form endast är riktat till järnvagstransporter som ägar rum i Finland.

1.3.2. Avdrag av vissa skatter som betalats i utlandet

Europeiska unionens råd har den 25 oktober 1993 utfärdat ett direktiv om medlemsstaternas tillämpning av skatter på vissa fordon som används för godstransporter på väg och tullar och avgifter för användningen av vissa infrastrukturer (93/89/EEG). Syftet med direktivet är att avlägsna hindren för konkurrensen mellan medlemsstaternas transportföretag och att ordna beskattningen så att trafiken på ett rättvist sätt ansvarar för de kostnader som den medför. Europeiska gemenskapens domstol har emellertid genom ett beslut av den 5 juli 1995 upphävt nämnda direktiv på grund av ett formfel som inträffat vid handläggningen av direktivet. Avsikten är att ett nytt motsvarande direktiv bereds så snart som möjligt. Vissa länder har redan infört skattearrangemang i enlighet med direktivet, bl.a. vad gäller den s.k. trafikavgiften. För tillfället kan man anta att förslaget till ett nytt direktiv till sin struktur motsvarar det tidigare direktivet. Därför beskrivs nedan vissa centrala bestämmelser i det upphävda direktivet.

Direktivet, som har upphävt, gäller godsfordon med en totalmassa av minst 12 ton. De skatter som regleras i direktivet är fordonsskatt, vägtullar och trafikavgifter. Med fordonsskatt avses skatter vilka motsvarar den egentliga fordonsskatt som är i bruk i Finland och vilka i allmänhet uppbärs årligen eller annars t.ex. utgående från hur länge fordonet varit registrerat. Med trafikavgifter (user charge) avses i artikel 7 en skatt som uppbärs på användandet av motorvägar eller motsvarande leder på basis av brukstid. Skatten kan uppbäras per dag, vecka, månad eller för ett helt år. Den skatt som uppbärs för ett år får inte överstiga 1 250 ecu.

Enligt direktivet får trafikavgifter för hela vägnätet uppbäras på fordon registrerade i det egna landet. För fordon registrerade i det egna landet får trafikavgifter även uppbäras endast som en årlig skatt. Om båda av dessa alternativ är i bruk är skattebeloppet i prakti-

ken nästan samma som fordonsskatten som även uppbärs som årlig skatt. En del länder har sänkt beloppet av sin fordonsskatt då de börjat uppbära trafikavgifter. Den miniminivå på fordonsskatt som definierats i direktivet får dock under inga omständigheter underskridas.

Enligt artikel 8 kan två eller flera medlemsstater ta i bruk ett gemensamt trafikavgiftssystem. Skatt som betalats till ett land berättigar härvid att även använda motorvägnätet i de övriga avtals slutande staterna. Avkastningen från skatten fördelas mellan länderna enligt vad länderna i fråga kommit överens därom. Ett avtal om ett sådant skatteområde har från ingången av 1995 varit i kraft mellan Tyskland, Danmark, Belgien och Luxemburg, fastän alla dessa länder inte har börjat uppbära skatt vid början av 1995. Enligt de uppgifter som finns till hands skall Sverige vid ingången av 1996 ansluta sig till det skatteområde som bildats av dessa länder.

Över hälften av den utlandstrafik som handhas av lastbilar som är registrerad i Finland riktar sig till dessa länder eller använder dessa länders vägnät, på vilka uppbärs sådana trafikavgifter som avses i direktivet. I uppskattningen har även beaktats trafiken på det svenska området. Då nivån på fordonsskatten i dessa länder delvis på grund av övergången till trafikavgifter har blivit lägre än hos oss, förutsätter de inhemska fordonens konkurrenskraft vid dessa transporter att vissa arrangemang tillgrips för att jämna ut skillnaden i konkurrenskraften på grund av beskattningen. Ett alternativ kunde vara att liksom Sverige ansluta sig till trafikavgiftsområdet som bildats av ovannämnda länder och samtidigt sänka fordonsskatten eller ersätta den med en trafikavgift som täcker hela vägnätet. Fördelen med detta alternativ vore att även på fordon registrerade i utlandet skulle uppbäras skatt då de använder Finlands motorvägnät. Man bör emellertid lägga märke till att den avkastning som trafikavgiften ger i form av skatter ändå skulle fördelas mellan de länder som är anslutna till systemet enligt andelar som grundar sig på trafikstatistik. De huvudsakliga nackdelarna med detta alternativ är att trafikbeskattningen splittras upp i onödan och medför betydande kostnader i synnerhet på grund av skatteuppbördssystemen samt av att behovet av övervakning och mängden övrigt administrativt arbete ökar. Även ur

den skattskyldiges synpunkt skulle skattesystemet bli mera krångligt än för närvarande. Det är inte heller lätt att stegvis dela in trafikavgifterna enligt fordonets vikt vilket är möjligt vid fordonsbeskattningen.

Man kan uppskatta att de kostnader som en anslutning till trafikavgiftssystemet skulle vara stora jämfört med det belopp av skatt som uppbärs av motorfordon. I fråga om fordon som registrerats i Finland kan inverkan på beskattningen anses i huvudsak neutral, om beloppet av egentlig fordonsskatt samtidigt sänks. Skattebördan för tvåaxlade lastbilar utan släpvagn skulle emellertid stiga från sin nuvarande nivå om trafikavgiftssystemet infördes så att denna skatt uppbärs för hela vägnätet och endast som en årlig skatt på fordon som är registrerade i Finland. Det alternativ om en sådan årlig trafikavgift som täcker hela vägnätet som förespråkas av vägande administrativa skäl kan emellertid inte ur skattepolitisk synvinkel och inte heller ur den allmänna följdriktighetens för motorfordonsbeskattningen synvinkel anses önskvärd.

Som en huvudsaklig orsak till utvecklingen av systemet är emellertid att i en föränderlig situation trygga konkurrenskraften för det transportmateriel som är i utlandstrafik. Detta mål kan förverkligas även så att av den egentliga fordonsskatt som i Finland betalats på fordonet dras av den trafikavgift eller en del av den som betalats i andra länder. Å andra sidan sänker alternativet nog beloppet av den skatt som flyter in och ger i viss mån upphov till administrativt arbete och utgifter som föranleds därav, men förutsätter inte några dyra investeringar i skatteuppbördssystemen som åtminstone med nuvarande trafikmängder amorteras långsamt.

Av de alternativ som framförts ovan föreslås att skatteåterbäringssystemet väljs. Av fordonsskatt för lastbilar skall på ansökan återbäras till 80 procent av det belopp av sådan trafikavgift som under skatteåret har betalats och som avses i artikel 7 i Europeiska gemenskapens råds direktiv 93/89/EEG. Eftersom direktivet är upphävt specificeras de avdragsbara skatter och avgifter närmare i förordningen angående verkställighet och tillämpning av lagen om skatt på motorfordon.

Samtidigt som en ny skatteåterbäring tas i bruk föreslås att återbäringen av egentlig fordonsskatt på basis av användning i utlandet som kan anses överlappa den föregående slopas. Den praktiska betydelsen för den sistnämnda återbäringen har varit relativt ringa, t.ex. för 1994 återbärs sammanlagt ungefär 0,9 milj. mark egentlig fordonsskatt på denna grund.

2. Ekonomiska verkningar

De föreslagna ändringarna som gäller skatteuppbörd har inte några verkningar på avkastningen av den egentliga fordonsskatten. Reformen av skatteuppbörden som skall ordnas genom stadganden på lägre nivå än lag medför dock att intäkterna för den första skatteraten fås in ungefär två månader senare vid övergångsperioden. En intäktspost på ungefär 300 milj. mark skulle från 1995 inflyta till statens konto 1996, om reformen genomförs vid ingången av 1996.

Systemet med avräkning från fordonsskatten för trafikavgifter som betalats i andra länder kan uppskattas minska avkastningen av fordonsskatten med något under 10 milj. mark. Å andra sidan kan man uppskatta att om en avräkning inte tas i bruk skulle en del av transportererna överföras till andra fordon än sådana som är registrerade i Finland, vilket även kan ha en sänkande verkan på avkastningen av skatten.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet som tjänsteuppdrag.

4. Samband med andra propositioner

Propositionen ansluter sig till regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagstiftning om omblidande av Bilregistercentralen till ett aktiebolag (RP 59/1995 rd) så att i lagen om bränsleavgift skall fordonregistercentralen stadgas som skattemyndighet. I fråga om stadgandena i 32 § om statens rätt att anförda besvär ansluter sig propositionen till regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om skatteförvaltningen och till lag om beskattningsförfarande samt till vissa lagar som har samband med dem (RP 131/1995 rd).

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslagen

10 §. Från paragrafen avlägsnas de nuvarande stadganden om att den egentliga fordonsskatten skall vara betald innan motorfordonet under skatteperioden tas i bruk. I paragrafen stadgas att den egentliga fordonskatten skall betalas vid skatteuppbörden. Finansministeriet besluter om förfallodagarna för skatten, om antalet uppbördsrater samt fördelningsgrunderna för raterna.

13 §. Paragrafen förtydligas genom ett stadgande enligt vilket skatteåterbäring på grund av järnvägstransport av lastbil som ingår som ett led i en internationell transport endast gäller i fråga om transporter som äger rum i Finland.

I 2 mom. föreslås att det införs ett stadgande om ett återbäringssystem av egentlig fordonsskatt som gäller trafikavgiften. Enligt förslaget kan av skatten på ansökan återbäras 80 procent av det belopp av trafikavgifter som betalats under året i fråga. Återbäringsmöjligheten gäller enligt bestämmelsen endast trafikavgifter som betalats i Europeiska gemenskapens medlemsländer, som specificeras närmare genom förordning. I praktiken avser detta åtminstone till att börja med trafikavgifter som uppbärs på det skatteområde som bildats av Tyskland, Danmark, Belgien, Luxemburg och Nederländerna och vid ingången av 1996 även av Sverige. Sålunda berättigar skatter eller avgifter som eventuellt är av samma slag och som betalats till andra länder än Europeiska gemenskapens medlemsländer inte till att söka återbäring.

I 3 mom. föreslås bli stadgat att det genom förordning kan stadgas närmare om vilka utredningar som beviljandet av ovan nämnda skatteåterbäringar förutsätter.

18 §. I paragrafen stadgas för närvarande att Bilregistercentralen kan meddela förhandsbesked om tillämpningen av stadgandena om tilläggsskatt. Enligt förslaget skall denna uppgift handhas av fordonsförvaltningscentralen i stället för Bilregistercentralen.

20 §. I paragrafen stadgas om den skattskyldiges skyldighet att på förhand anmäla om i motorfordon börjas användas sådant bränsle som är belagd med tilläggsskat. För att förenhetliga lagbegreppen föreslås att det stadgas att anmälan skall göras till for-

donsförvaltningscentralen.

23 §. Debitering och uppbörd av skatten verkställs av fordonsförvaltningscentralen i stället för den myndighet som för motorfordonsregister. På Åland handhas dessa uppgifter av Ålands länsstyrelse.

24 a §. I paragrafen föreslås att det stadgas att lagen om skatteuppbörd och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs vid uppbörd, indrivning och återbäring av egentlig fordonsskatt och tilläggsskatt. Dessa stadganden är dock sekundära och blir tillämpliga om inte annat stadgas i lagen om skatt på motorfordon eller med stöd av den.

32 §. Enligt förslaget har skatteombudet vid Nylands länskatteverk rätt att anföra besvär i ärenden som gäller motorfordonskatt. Förslaget ansluter sig till lagstiftningsprojektet om reformeringen av beskattningsförfarandet, enligt vilket benämningen statsombud ändras till skatteombud. Hänvisningen till besvär i ärenden som gäller skatter i internationell trafik föreslås bli ändrat så att den gäller 37—41 §§ nu gällande tullag (1466/94).

32 c §. I den nuvarande paragrafen stadgas att bilregistercentralen verkställer de ändringar i beskattningen som följer av ändringssökande. Dessa uppgifter föreslås bli överförda till fordonsförvaltningscentralen.

34 §. I 2 mom. stadgas om skatt för fordon som registrerats i utlandet. För att komplettera detta föreslås att till paragrafen fogas ett stadgande som för närvarande saknas om vem som är skattskyldig i dessa fall. Enligt förslaget är fordonets ägare eller innehavare skyldig att betala den skatt som avses i 2 mom. Om skatten inte kan uppbäras av fordonets ägare eller innehavare kan skatten debiteras av den för vars räkning eller uppdrag fordonet används i Finland. Med detta avses bl.a. exempelvis ett transportföretag som här tillfälligt använder materiel som är registrerat i utlandet så att det inte uppkommer någon skyldighet att registrera transportföretaget som innehavare av fordonet eller exempelvis en förmedlare av transporttjänster på vars uppdrag fordonet kan anses vara i bruk.

Avsikten är att skattskyldigheten i första hand allokeras till ägaren eller innehavaren, eftersom de oftast svarar för bruket av fordonet. Ägaren och innehavaren är i samma

ställning som skattskyldiga. Beskattningen allokeras från dessa till dem som faktiskt använder fordonet i Finland. Om fordonet emellertid används här så att som dess användare varken kan anses ägaren eller innehavaren, skall den som själv använder fordonet eller under vars bestämmanderätt fordonet huvudsakligen används här, vara sekundär skattskyldig.

2. Närmare stadganden och bestämmelser

I förordningen angående verkställighet och tillämpning av lagen om skatt på motorfordon (726/66) ingår bl.a. stadganden om förfallodagarna för egentlig motorfordonsskatt och om andra arrangemang i fråga om skatteuppbörden. Dessa stadganden förnyas.

Om förfallodagarna för skatten, antalet uppbördsrater och fördelningsgrunderna för raterna föreskrivs genom finansministeriets beslut. Reformen utvecklar förfarandet i samma riktning som den som gäller för den övriga beskattningen. Bland annat skattebetalningsplatserna utökas så att penninginrättningarna kan fungera som betalningsplatser även i fråga om denna skatt.

3. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 1996. Lagen tillämpas första gången vid uppbörden av den egentliga fordonsskatten för 1996.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om skatt på motorfordon

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 30 december 1966 om skatt på motorfordon (722/66) 9 § 2 mom., sådant det lyder i lag av den 28 juni 1994 (522/94),

ändras 10 §, 13 §, 18 § 1 mom., 20 §, 23 § 1 mom., 32 § 3 mom. och 32 c §, av dessa lagrum 10 § sådan den lyder ändrad genom lagar av den 14 juli 1989 och 21 december 1990 (658/89 och 1168/90), 13 § sådan den lyder ändra genom nämnda lag av den 28 juni 1994, 18 § 1 mom. och 20 § sådana de lyder ändrade genom lag av den 6 juni 1986 (435/86), 32 § 3 mom. sådant det lyder ändrat genom lag av den 2 augusti 1994 (704/94) och 32 c § sådan den lyder ändrad genom lag av den 20 december 1974 (957/74), samt *fogas* till lagen en ny 24 a § och till 34 § ett nytt 3 mom. som följer:

10 §

Egentlig fordonsskatt skall betalas vid skatteuppbörden. Finansministeriet fastställer förfallodagarna för skatten, antalet uppbördsrater och fördelningsgrunderna för raterna.

13 §

Av fordonsskatt som betalts för lastbil återbetalas 300 mark för varje sådan järnvägstransport av lastbilen som ingår i ett led i en internationell transport och som ägt rum i Finland och för vars del gäller att sträckan mellan utgångspunkten och ändpunkten fågelvägen är minst 100 kilometer. Fordonsförvaltningscentralen betalar återbäringen på ansökan.

Av fordonsskatt som betalts för lastbil återbärs på ansökan 80 procent av det belopp som under skatteåret betalts i medlemsländerna i Europeiska gemenskapen för fordonet i form av trafikavgift för användning av motorväg. Om de avgifter som berättigar till återbäring bestäms genom förordning.

Angående de utredningar som skall fogas till ansökningen om återbäringen kan bestämmas närmare genom förordning.

18 §

Fordonsförvaltningscentralen kan på ansökan meddela förhandsbesked om tillämpningen av stadgandena om tillägsskatt. För-

handbesked meddelas den för vilken det är viktigt att få veta om stadgandena om tilläggsskattfrihet skall tillämpas på hans motordrivna fordon.

20 §

Om i fordon börjar användas sådant i 14 § nämnt bränsle för vars användning tilläggs- skatt skall betalas, är fordonets ägare eller innehavare skyldig att på förhand anmäla detta till fordonförvaltningscentralen. Har tilläggsskatt i det fall som avses i 19 § 2 mom. betalts för ett eller flera dygn på det sätt som därom stadgas närmare, betraktas detta som anmälan för denna tidsperiod om att användningen av tilläggsskattepliktigt bränsle har inletts.

23 §

Debitering och uppbörd av skatten verk- ställs av fordonförvaltningscentralen. De uppgifter, som enligt denna lag ankommer på fordonförvaltningscentralen handhas be- träffande fordon registrerad på Åland av länsstyrelsen i landskapet Åland.

24 a §

Om inte annat stadgas i denna lag eller med stöd av denna tillämpas vid uppbörden, indrivningen och återbäringen av egentlig fordonsskatt och tilläggsskatt lagen om skat- teuppbörd (611/78) eller bestämmelser som utfärdats med stöd av denna.

32 §

Besvär anförs på statens vägnar av skatte- ombudet vid Nylands länsskatteverk. När besvär anförs på statens vägnar i ärenden som avses nedan i 34 § 2 mom. tillämpas 37—41 §§ tullagen.

32 c §

Om skatt på grund av ändringssökande har avlyfts eller sänkts, skall fordonförvalt- ningscentralen till vederbörande återbetala det till övers betalda beloppet samt på detta en årlig ränta från skattens betalningsdag till återbetalningsdagen i enlighet med vad som bestäms genom förordning.

Om någon på grund av besvär har ålagts skyldighet att betala skatt eller om skattebe- loppet har höjts, skall fordonförvaltnings- centralen driva in den obetalda skatten samt ränta som betalts på den med stöd av 1 mom.

34 §

Fordonets ägare eller innehavare är skyldig att betala skatt som avses i 2 mom. Om skatt inte kan uppbäras av fordonets ägare eller innehavare, kan skatten debiteras av den för vars räkning eller uppdrag fordonet används i Finland.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Denna lag tillämpas på sådana ärenden som gäller motorfordonsskatt som handläggs då lagen träder i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 13 oktober 1995

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Arja Aho

Lag

om ändring av lagen om skatt på motorfordon

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 30 december 1966 om skatt på motorfordon (722/66) 9 § 2 mom.,
 sådant det lyder i lag av den 28 juni 1994 (522/94),
ändras 10 §, 13 §, 18 § 1 mom., 20 §, 23 § 1 mom., 32 § 3 mom. och 32 c §,
 av dessa lagrum 10 § sådan den lyder ändrad genom lagar av den 14 juli 1989 och 21 december 1990 (658/89 och 1168/90), 13 § sådan den lyder ändra genom nämnda lag av den 28 juni 1994, 18 § 1 mom. och 20 § sådana de lyder ändrade genom lag av den 6 juni 1986 (435/86), 32 § 3 mom. sådant det lyder ändrat genom lag av den 2 augusti 1994 (704/94) och 32 c § sådan den lyder ändrad genom lag av den 20 december 1974 (957/74), samt
fogas till lagen en ny 24 a § och till 34 § ett nytt 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

För fordon som huvudsakligen har använts utomlands kan fordonsskatten återbetalas för den tid under vilken fordonet har använts utomlands. För lastbilar med en största tillåten totalmassa av 12 000 kilogram eller mera kan dock på grundval av användning utomlands skatten sänkas med högst 70 procent av skattebeloppet.

(2 mom. upphävs)

10 §

Egentlig fordonsskatt skall betalas vid skatteuppbörden. Om skatten uppgår till minst 1 000 mark verställs uppbörden i två rater, och om skattebeloppet uppgår till minst 3 600 mark i fyra rater. Fordonsskatten eller en förfallen skatterat skall betalas innan motorfordonet under året i fråga tas i bruk, om inte registermyndigheten i ett enskilt fall bestämmer något annat.

Ett motorfordon, i fråga om vilket det i behörig ordning har anmälts till registermyndigheten att det kommer att tas i bruk i trafik, får dock användas i trafik till och med den förfallodag som anges på den debetsedel som ges för fordonet, även om skatten för detta ännu inte har betalats.

13 §

Av fordonsskatt som betalats för lastbil återbetalas 300 mark för varje sådan järnvägstransport av lastbilen som ingår som ett led i en internationell transport och för vars del gäller att sträckan mellan utgångspunk-

10 §

Egentlig fordonsskatt skall betalas vid skatteuppbörden. Finansministeriet fastställer förfallodagarna för skatten, antalet uppbördsrater och fördelningsgrunderna för raterna.

13 §

Av fordonsskatt som betalats för lastbil återbetalas 300 mark för varje sådan järnvägstransport av lastbilen som ingår i ett led i en internationell transport och som ägt rum i Finland och för vars del gäller att sträckan

Gällande lydelse

ten och ändpunkten fågelvägen är minst 100 kilometer. Fordonsförvaltningen betalar återbäringen på ansökan.

Angående de utredningar som skall fogas till återbäringen kan bestämmas närmare genom förordning.

18 §

Bilregistercentralen kan på ansökan meddela förhandsbesked om tillämpningen av stadgandena om tilläggsskatt. Förhandsbesked meddelas den för vilken det är viktigt att få veta om stadgandena om tilläggsskattefrihet skall tillämpas på hans motordrivna fordon.

20 §

Om i motorfordon börjar användas sådant i 14 § nämnt bränsle för vars användning tilläggsskatt skall betalas, är fordonets ägare eller innehavare skyldig att på förhand anmäla detta till den myndighet som för motorfordonsregister. Har tilläggsskatt i det fall som avses i 19 § 2 mom. betalats för ett eller flera dygn på det sätt som därom stadgas närmare, betraktas detta som anmälan för denna tidperiod om att användningen av tilläggsskattepliktigt bränsle har inletts.

23 §

Debitering och uppbörd av skatten verkställas av den myndighet, som för motorfordonsregister.

Föreslagen lydelse

mellan utgångspunkten och ändpunkten fågelvägen är minst 100 kilometer. Fordonsförvaltningscentralen betalar återbäringen på ansökan.

Av fordonsskatt som betalats för lastbil återbärs på ansökan 80 procent av det belopp som under skatteåret betalats i medlemsländerna i Europeiska gemenskapen för fordonet i form av trafikavgift för användning av motorväg. Om de avgifter som berättigar till återbäring bestäms genom förordning.

Angående de utredningar som skall fogas till ansökningen om återbäringen kan bestämmas närmare genom förordning.

18 §

Fordonsförvaltningscentralen kan på ansökan meddela förhandsbesked om tillämpningen av stadgandena om tilläggsskatt. Förhandsbesked meddelas den för vilken det är viktigt att få veta om stadgandena om tilläggsskattefrihet skall tillämpas på hans motordrivna fordon.

20 §

Om i fordon börjar användas sådant i 14 § nämnt bränsle för vars användning tilläggsskatt skall betalas, är fordonets ägare eller innehavare skyldig att på förhand anmäla detta till *fordonsförvaltningscentralen*. Har tilläggsskatt i det fall som avses i 19 § 2 mom. betalats för ett eller flera dygn på det sätt som därom stadgas närmare, betraktas detta som anmälan för denna tidperiod om att användningen av tilläggsskattepliktigt bränsle har inletts.

23 §

Debitering och uppbörd av skatten verkställs av *fordonsförvaltningscentralen*. *De uppgifter, som enligt denna lag ankommer på fordonförvaltningscentralen handhas beträffande fordon registrerad på Åland av länsstyrelsen i landskapet Åland.*

24 a §

Om inte annat stadgas i denna lag eller med stöd av denna tillämpas vid uppbörden, indrivningen och återbäringen av egentlig fordonsskatt och tilläggsskatt lagen om skat-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

teuppbörd (611/78) eller bestämmelser som utfärdats med stöd av denna.

32 §

Besvär anförs på statens vägnar av statsombudet vid Nylands länsstatteverk. När tullombuden vid distriktstullkamrarna anför besvär på statens vägnar i ärenden som avses nedan i 34 § 2 mom. tillämpas 48—50 §§ tullagen.

Besvär anförs på statens vägnar av *skatteombudet* vid Nylands länsstatteverk. När besvär anförs på statens vägnar i ärenden som avses nedan i 34 § 2 mom. tillämpas 37—41 §§ tullagen.

32 c §

Har skatt på grund av ändringssökande avlyfts eller sänkts, skall bilregistercentralen till vederbörande återbetala det till övers erlagda beloppet samt på detta en årlig ränta från skattens betalningsdag till återbetalningsdagen i enlighet med vad genom förordning stadgas.

Har någon på grund av besvär ålagts skyldighet att erlagga skatte eller har skattebeloppet höjts, skall bilregistercentralen indriva den obetalda skatten jämte på den med stöd av 1 mom. eventuellt erlagd ränta.

32 c §

Om skatt på grund av ändringssökande har avlyfts eller sänkts, skall *fordonsförvaltningscentralen* till vederbörande återbetala det till övers betalda beloppet samt på detta en årlig ränta från skattens betalningsdag till återbetalningsdagen i enlighet med vad som bestäms genom förordning.

Om någon på grund av besvär har ålagts skyldighet att betala skatt eller om skattebeloppet har höjts, skall *fordonsförvaltningscentralen* driva in den obetalda skatten samt ränta som betalats på den med stöd av 1 mom.

34 §

Fordonets ägare eller innehavare är skyldig att betala skatt som avses i 2 mom. Om skatt inte kan uppbäras av fordonets ägare eller innehavare, kan skatten debiteras av den för vars räkning eller uppdrag fordonet används i Finland.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Denna lag tillämpas på sådana ärenden som gäller motorfordonsskatt som handläggs då lagen träder i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

